

ת"פ 15530/11/17 - מדינת ישראל נגד יוסף חיה

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 15530-11-17 מדינת ישראל נ' חיה

בפני כבוד השופטת אדנקו סבחת-חיימוביץ
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

יוסף חיה

הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד הדר פרשר
הנאשם בעצמו וב"כ עו"ד ניצן ביילין
גזר דין

כתב האישום

1. הנאשם, הורשע, לאחר שמיעת ראיות, בעבירה של איומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "החוק").

ביום 4.11.17 בשעה 23:33 לערך ולאחר שהתקשר לתחנת המשטרה ודרש לדבר עם השוטר שגיב לוי (להלן: "השוטר") ונאמר לו, כי זה לא נמצא בתחנה, הגיע הנאשם לתחנת משטרת רחובות, זאת לאחר שצרך אלכוהול. הנאשם מסר שהוא מחפש את "רביד לוי", וכי יעזוב את התחנה רק לאחר שיפגוש את השוטר לוי. היומנאית השיבה לנאשם, כי השוטר לוי לא נמצא בתחנה, וכי עליו לעזוב, הנאשם סירב ולכן עוכב והושם בתא שהייה עד שיתפכח.

ביום 5.11.17 בשעה 01:30 לערך, ולאחר שהתפכח הנאשם, הורה קצין תורן של התחנה למתנדב בתחנה להסיעו לביתו. במהלך הנסיעה החל הנאשם לאיים על המתנדב באומרו "אני אתפוס אותו חביבי ברחוב. שוטר לא שוטר. יהיה במשטרה לא במשטרה. אם אני לא דוקר אותו, לא קוראים לי יוסי חיה".

ראיות לעונש

2. מטעם המאשימה הוגש גיליון הרישום הפלילי של הנאשם, טע/1.

חוות דעת הממונה על עבודות השירות

עמוד 1

3. על פי חוות הדעת מיום 31.10.21, הנאשם כלל לא התייצב בפני הממונה ולכן לא נמצא מתאים לריצוי עונש בעבודות שירות.

4. יצוין, כי הנאשם נדרש להתייצב בפני הממונה במהלך שנת 2018, לאחר שהודה והורשע בתיק זה, אך בהמשך הותר לו לחזור בו מהודאתו, נשמעו ראיות הצדדים והוא הורשע במיוחס לו.

טיעוני הצדדים לעונש בתמצית

5. ב"כ המאשימה טענה, כי מדובר באיומים ברף העליון, לדקור את השוטר. הנאשם חיפש את השוטר והגיע לתחנה, כך שמדובר באיומים שהושמעו לאחר תכנון ולא בלהט הרגע.

המאשימה הפנתה למתחם לו עתרה בטיעונים לעונש בעבר, ממאסר על תנאי ועד 12 חודשי מאסר בפועל, אף שנכון היה שהמתחם יחל ממספר חודשי מאסר.

לחובת הנאשם 6 הרשעות קודמות בעבירות איומים, אלימות, רכוש וסמים. אף שעברו הפלילי אינו מכביד הרי שבעונש מאסר על תנאי שהוטל עליו אך חודשים לפני ביצוע העבירה בתיק זה לא היה כדי להרתיעו. בטיעוניה לעונש בעבר עתרה המאשימה לגזור על הנאשם 8 חודשים מאסר, כולל הפעלת מאסר מותנה שעמד לחובתו, אך נקודת הזמן השתנה, אין הודאה ונטילת אחריות ולכן הנאשם לא זכאי ליהנות מהקלה בעונשו. לא מתקיימים בעניינו של הנאשם כל שיקולי שיקום. נוכח כל אלה, המאשימה עתרה להטיל עליו מאסר בפועל, מאסר על תנאי וקנס.

מאחר שהנאשם שלל בעבר אפשרות לריצוי עונשו בעבודות שירות עתירת המאשימה היא למאסר בפועל.

6. ב"כ הנאשם טען, כי יש לראות הדברים באופן שונה מזה שהוצג על ידי המאשימה בטיעוניה. מאז ביצוע העבירה חלפו 4 שנים. חלוף הזמן אין לזקוף לחובת הנאשם. הנאשם הודה בעובדות וניהל הוכחות בקשר להגנות שסבר שעומדות לו. בית המשפט התרשם מהנאשם וצרכיו ולכן עמד על כך שהנאשם אינו מסוגל לייצג את עצמו ומינה לו את הסניגוריה הציבורית לייצגו. שמיעת הראיות לא הייתה לשווא, שכן במסגרתה נחשף בית המשפט לנסיבותיו של הנאשם ולנסיבות שהובילו לביצוע העבירה.

באוגוסט 2017 הגיע הנאשם לתחנת המשטרה כאזרח מן השורה וביקש למסור מידע הקשור במות חמו. האירוע בכתב האישום קשור להשפעות של האירוע מאוגוסט על הנאשם. בית המשפט נחשף להתנהלות השוטרים בתחנה שלא הקפידו על ניהול חקירה תקינה כמו בהעברת ראיות ביניהם וחקירת האירוע על ידי התחנה בה משרת השוטר בעניינו הושמע האיום. מבלי להקל ראש במעשיו של הנאשם, הרי שהתנהלות אחרת מצד המעורבים בתיק הייתה יכולה להוביל לרצף אירועים אחר, לו היו מתייחסים לבקשת הנאשם למסור את אותו מידע לגבי חמו ז"ל או מאפשרים לו לקבל את פרטי השוטר כדי להגיש נגדו תלונה במח"ש.

הנאשם לא הגיע לתחנה כדי לאיים, כך שמדובר באירוע מתגלגל. לאחר שהנאשם חווה כעס ותסכול מיחס השוטרים כלפיו ורק במהלך הנסיעה לביתו, וכאשר לשונו משוחררת, השמיע את אותם איומים, כשהוא תחת השפעת אלכוהול. האיומים לא הושמעו ישירות כלפי השוטר, אלא בשיחה עם המתנדב. לא מדובר אפוא במעשה

מתוכנן או בניסיון להטיל אימה או מורא על אותו שוטר.

מדובר בנאשם הסובל מקשיים רפואיים ובעיות משפחתיות. אשתו נפטרה לפני חודשיים. הוא מגדל את בתו, קטינה בת 15, בסיוע אביו.

ב"כ הנאשם טען, כי עצם הגשת כתב האישום ואי עמידתו של הנאשם בתנאים של הסדר מותנה אינה צריכה להוביל למתחם ענישה שונה מזה שנקבע בעניינם של אחרים שביצעו את אותה עבירה.

ב"כ הנאשם ביקש, כי "ההנחה" הניתנת לנאשם שמודה במיוחס לו, צריכה להינתן לנאשם שבפניי לנוכח חלופי הזמן, נסיבותיו האישיות, נסיבות ביצוע העבירה והתנהלות היחידה החוקרת. נוכח כל אלה, ביקש למקם את עונשו של הנאשם ברף תחתון, ולהסתפק במאסר על תנאי לצד התחייבות.

7. הנאשם מסר שאין לו מה להוסיף.

8. כאמור הנאשם הופנה לממונה על עבודות השירות אך סירב להתייצב בפניו, כך שאין בפניי חוות דעת האם ניתן היה לשבץ את הנאשם בעבודות שירות אם לאו, ואם כן באלו תנאים בשים לב למגבלותיו הרפואיות.

בטרם יינתן גזר הדין הסברתי לנאשם את משמעויות אי התייצבותו בפני הממונה לבחינת כשירות והסיכון, כי הדבר עשוי להביא לגזירת עונשו במאסר בפועל מאחורי סורג ובריח, אך הנאשם עמד על סירובו להתייצב בפני הממונה על עבודות השירות.

9. ב"כ הנאשם ביקש, כי חרף אי התייצבות הנאשם בפני הממונה על עבודות השירות, במכלול השיקולים בתיק, יש להשית עליו ענישה צופה פני עתיד.

דין והכרעה

קביעת מתחם העונש ההולם

10. במלאכת גזירת הדין יש תחילה לקבוע את **מתחם העונש ההולם** לעבירה בה הורשע הנאשם תוך התחשבות בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה ובמדיניות הענישה הנוהגת.

11. **הערכים החברתיים** שנפגעו ממעשיו של הנאשם הם הגנה על חופש הפעולה של שוטר, במסגרת מילוי תפקידו, וכנגזר מכך פגיעה בסדר הציבורי ובסדרי השלטון. כמו גם פגיעה בערך המוגן של השמירה על שלווה נפשו, בטחונו וחירותו של הפרט.

נוכח סירובו של הנאשם לעזוב את המקום הוא עוכב, ולאחר שהתפכח הוא הוסע לביתו על ידי מתנדב של

המשטרה ובמהלך הנסיעה איום, כי ידקור את השוטר. איומים בפני מתנדב של המשטרה, לפגוע בשוטר, מבטאים זלזול כלפי אנשי אכיפת החוק והעדר מורא.

12. **מידת הפגיעה בערכים המוגנים** בנסיבותיו של התיק שבפניי הינה ברף נמוך-בינוני.

13. **בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה** נתתי דעתי לכך שהנאשם התקשר לתחנת המשטרה ונמסר לו שהשוטר אינו בתחנה ובכל זאת החליט להגיע, לאחר שצרך אלוהול. הוא סירב לקבל את תשובת היומנאית, כי השוטר אינו בתחנה וסירב לעזוב את המקום, כפי שדרשה ממנו. בנסיבות אלה הוא עוכב ולאחר מנוחה בתחנה, במהלכה התפכח, קצין תורן דאג להסעתו לביתו על ידי מתנדב. במהלך הנסיעה איום הנאשם על המתנדב, כי ידקור את השוטר מבלי שקדם לכך כל מעשה של השוטר. הגעתו של הנאשם לתחנה בשעה מאוחרת ודרישתו העיקשת לדבר עם השוטר אינה בחלל ריק והיא קשורה באירוע מאוגוסט. יחד עם זאת, לו הגיע הנאשם לתחנה בכוונה לאיים על השוטר, אזי היה עושה כן עם הגעתו לתחנה או במהלך שהותו שם ולכן אני מקבלת, כי אלה מהווים ביטוי לכעסו על כך שהוא נשלח לביתו כלעומת שבא מבלי שעלה בידו לשוחח עם השוטר.

14. **מדיניות הענישה** הנוהגת בעבירת איומים הינה החל ממאסר על תנאי ועד למאסר בפועל לצד רכיבים נלווים (ראו רע"פ 8062/13 ברזק נ' מדינת ישראל (9.4.14), ת"פ 31364-11-15 תביעות צפת נ' חמו (17.7.17), ת"פ 36062-04-13 משטרת ישראל רמלה נ' חדידה (24.3.15) (בעפ"ג (מרכז) 16233-05-15 חדידה נ' מדינת ישראל (8.12.15) התקבל הערעור, בוטלה הרשעת הנאשם והוטלו עליו 250 שעות של"צ והתחייבות.

15. ב"כ המאשימה הפנתה לפסיקה שעניינה מחמיר יותר מעניינו של הנאשם שבפניי ולכן לא מצאתי לגזור ממנה לתיק זה.

16. נוכח מדיניות הענישה הנוהגת ונסיבות ביצוע המעשה אני קובעת, כי מתחם העונש ההולם לעבירה בה הורשע הנאשם היא ממאסר על תנאי ועד 10 חודשי מאסר בפועל לצד רכיבים נלווים.

מתחם הקנס

17. לפי סעיף 40ח' לחוק העונשין "קבע בית משפט כי מתחם העונש ההולם כולל עונש קנס, יתחשב, נוסף על האמור בסעיף 40ג(א) במצבו הכלכלי של הנאשם, לצורך קביעת מתחם הקנס ההולם".

18. משכך, בקביעת מתחם הקנס על בית המשפט להתחשב בחומרת העבירה ובמצבו הכלכלי האישי של הנאשם. בתוך כך, על בית המשפט לתת דעתו לכך שלנאשם זכות לקיום אנושי בסיסי שיבטיח תנאי מחיה מינימאליים בכבוד לו ולמשפחתו (בג"צ 10662/04 חסן נ' המוסד לביטוח לאומי (28.2.12)).

19. הנאשם מוכר כנכה בשיעור של 95%. מעבר לכך לא הוצגו לעיוני ראיות בדבר מצבו הכלכלי של הנאשם. הנאשם נושא בפרנסת בתו הקטינה.

20. בשים לב לכך שמדובר בעבירה ברף הנמוך-בינוני ובהעדר נסיבות חריגות לגבי מצבו הכלכלי של הנאשם אני קובעת, כי מתחם הקנס ההולם בתיק זה הוא בין 500 ₪ לאלפי שקלים ויש למקם את הקנס בעניינו של הנאשם בחלק התחתון של המתחם.

גזירת העונש המתאים לנאשם

21. בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יש להתחשב **בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה**. במסגרת זו מן הראוי ליתן את הדעת לנסיבות הבאות:

הנאשם יליד 1980, אלמן ואב לקטינה בת 15. הנאשם סובל מלקות ראייה ומחזיק בתעודת עיוור/לקוי ראייה מהמוסד לביטוח הלאומי. בשנתיים האחרונות נפטרו רעייתו ואמו.

לנאשם 6 הרשעות במגוון עבירות לרבות העבירה בה הורשע, אך אין לומר שעברו מכביד. הוא אף ריצה מאסר של מספר חודשים בשנת 2020.

בשלב הטיעונים לעונש, הנאשם לא ביקש לומר דבר ואף סירב להשיב לשאלת בית המשפט לגבי גילה של בתו. ניכר שהנאשם נוטה להגיב בכעס אף שהדבר עשוי לפעול לרעתו. במסגרת שמיעת הראיות למדתי, כי חמו של הנאשם נרצח לטענתו והיה בידו מידע בנושא זה אותו רצה למסור לשוטר. לתחושתו, הוא לא זכה למענה ולהתייחסות עניינית. אין בכך להקהות מחומרת מעשיו, אבל לא ניתן להתעלם מתחושת חוסר האונים מתוכה פעל הנאשם, גם אם אין לכך בסיס והדבר אף גובה ממנו מחיר כבד.

כך גם בחר שלא להתייצב בפני הממונה, אף שבכך צמצם את אפשרויות הענישה העומדת בפני בית המשפט.

22. נוכח כל המפורט לעיל אני סבורה שיש למקם את עונשו של הנאשם בחלק העליון של השליש התחתון של מתחם העונש ההולם.

23. סברתי, כי נוכח כל האמור לעיל, ובעיקר בהתחשב בביתו הקטינה של הנאשם, נכון יהיה להטיל עליו מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות.

למרבה הצער הנאשם לא הסכים להתייצב בפני הממונה על עבודות השירות, גם לאחר שהוסברו לו המשמעויות והסיכון שבית המשפט עשוי להטיל עליו מאסר בפועל.

24. שקלתי האם ניתן וראוי להסתפק בעניינו של הנאשם בענישה צופה פני עתיד, מקום בו הענישה הראויה היא מאסר בדרך של עבודות אשר אינו אפשרי לנוכח סירובו של הנאשם, ולא שוכנעתי שכך יש לנהוג. הנאשם בחר

שלא לאפשר בחינת התאמתו לריצוי עונשו בעבודות שירות על ידי הממונה והרופא מטעמו, כך שאין עניינו של הנאשם דומה למי שנמצא כלא מתאים מטעמים רפואיים וראוי לרחמי בית המשפט.

הנאשם הוא שבחר להציב את בית המשפט בין הברירות של מאסר על תנאי אל מול מאסר בפועל, באופן שהוא מבקש להכתיב את גזר דינו לקולא מהענישה הראויה לו.

בשקלול נסיבותיו של תיק זה ולנוכח סירובו של הנאשם להתייצב בפני הממונה אין מנוס אלא להטיל עליו מאסר בפועל.

25. לנוכח השתת רכיב מאסר בפועל, מצאתי לקבוע, כי הנאשם יחתום על התחייבות להימנע מעבירה חלף קנס.

26. נוכח כל האמור לעיל אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. חודש ויום מאסר בפועל.

הנאשם יתייצב לריצוי עונשו ביום 16.1.22 בשעה 9:00 בבית המעצר ניצן ברמלה. תשומת לב הנאשם, כי באפשרותו לפנות לענף אבחון ומיון בשב"ס בטל' 08-9787336 ו- 08-9787377.

ב. 4 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור תוך שלוש שנים מיום שחרורו את העבירה בה הורשע או כל עבירת אלימות.

ג. הנאשם יחתום על התחייבות בסך 2,000 ₪ להימנע מהעבירה בה הורשע או כל עבירת אלימות למשך שנתיים. ההתחייבות תיחתם עוד היום במזכירות בית המשפט. לא תיחתם ההתחייבות יאסר הנאשם למשך 4 ימים.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי מרכז תוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, כ"ח כסלו תשפ"ב, 02 דצמבר 2021, במעמד הצדדים.